

کتاب دانیال - شماره هشتاد و نه

واگشودن آموزه‌های باطل: بررسی تاریخی «مداوم» در ادونتیسیم

Jeff Pippenger

2024-02-22

در مقاله هشتاد و یکم از این سلسله مقالات درباره کتاب دانیال، بخشی از Manuscript Releases، جلد ۲۰، صفحات ۷-۲۲ را آوردیم که در آن خواهر وایت به روشنی تصریح می‌کند که آموزه‌های مبنی بر اینکه «daily» «daily» نمایانگر قدس مسیح است، از سوی «فرشتگانی که از آسمان رانده شده بودند» به مشایخ پرسکات و دنیلز داده شده بود. او در واقع، چنان که من کرده‌ام، برداشت نادرست آنان از «daily» «daily» را مشخص نمی‌کند، اما اسناد تاریخی به‌گونه‌ای فراوان روشن می‌سازند که آنان می‌کوشیدند همین را به‌عنوان حقیقت تثبیت کنند. آنان در پی بازنویسی بخش‌هایی از کتاب اوریا اسمیت، «Revelation and the Revelation» بودند که برداشت از «daily» «daily» را تأیید می‌کرد؛ همان برداشتی که او در کتاب «Writings» «Writings» صفحه ۷۴، به‌عنوان دیدگاه درست معرفی می‌کند.

W. W. Prescott مجله‌ای ادواری با عنوان The Protestant منتشر کرده بود که تنها موضوع آن ترویج دیدگاه نادرست «daily» «daily» بود. او و رئیس کنفرانس عمومی، A. G. Daniells، به پیشقراول شیطانی تبدیل شدند تا تلاش‌های Prescott را در جهت تثبیت آن آموزه باطل به‌عنوان دیدگاه ارتدوکس در ادونتیسیم ادامه دهند، اما تا زمانی که Ellen White زنده بود، موفقیتشان در این تلاش شیطانی مهار می‌شد. در سال ۱۹۳۱، Daniells گزارش داد که در همان سالی که آن بخش از Manuscript Releases نوشته شد (۱۹۱۰)، او (Daniells) ملاقاتی با خواهر وایت درباره موضوع «daily» «daily» داشته و وی او را به این باور رسانده بود که دیدگاه Daniells و Prescott درست است.

درک این تاریخ اهمیت دارد، زیرا اکنون بررسی خود را درباره افزایش معرفتی که در سال ۱۹۸۹ فرا رسید آغاز می‌کنیم؛ زمانی که خطوط اصلاح مقدس و شش آیه آخر فصل یازدهم دانیال از مهر گشوده شدند. برای شناخت نوری که با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، در تحقق آیه چهار فصل یازدهم دانیال، پدید آمد، لازم است که «دائمی» و تاریخ نبوی‌ای که «دائمی» نمایندگی می‌کند به‌درستی درک شوند؛ زیرا آن تاریخ، تکرار خود را در آیات چهار تا چهار و پنج فصل یازدهم دانیال نشان می‌دهد. آن آیات مشخص می‌کنند که پیامی که در همان آیات از مهر گشوده می‌شود، «اخبار شرق و شمال» است؛ اخباری که به آزار و تعقیب نهایی قوم خدا می‌انجامد.

اما خبرهایی از مشرق و از شمال او را مضطرب خواهد ساخت؛ از این رو با خشم عظیم بیرون خواهد آمد تا نابود کند و بسیاری را به‌کلی از میان بردارد. و خیمه‌های قصر خود را میان دریاها، بر کوه مقدس پرچال برپا خواهد کرد؛ اما به پایان خود خواهد رسید و هیچ‌کس یاری‌اش نخواهد کرد. دانیال ۱۱:۴۴، ۴۵.

پیام آیه چهارم که در هنگام فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۸۹ مهر آن گشوده شد، پیام باران دیرهنگام است که موجب خواهد شد پاپیت (پادشاه شمال) «با خشم عظیم بیرون رود تا نابود سازد و بسیاری را به‌کلی از میان بردارد.» «اخبار» از نظر نبوی یک پیام است.

و چگونه موعظه خواهند کرد، مگر آنکه فرستاده شوند؟ چنان‌که نوشته شده است: چه زیباست پاهای آنان که بشارت صلح می‌دهند و مژده چیزهای نیکو را می‌آورند! رومیان ۱۰:۱۵.

پیام باران پسین، پیامی است که دیده‌بانان خدا در روزهای آخر اعلام می‌کنند؛ آنان که سرود تاکستان و سرود موسی و بره را می‌سرایند.

چه زیباست بر کوه‌ها گام‌های کسی که خبر خوش می‌آورد، که صلح را اعلام می‌کند؛ که مژده نیکی می‌آورد، که نجات را اعلام می‌کند؛ که به صهیون می‌گوید: خدای تو سلطنت می‌کند! نگهبانان آواز خود را بلند خواهند کرد؛ با هم و به یک صدا خواهند سرود، زیرا چشم در چشم خواهند دید، آنگاه که خداوند صهیون را بازآورد. اشعیا ۷:۵۲، ۸.

«اخبار» در آیهٔ چهل و چهار از باب یازدهم دانیال، آن مرد گناه را به خشم می‌آورد و حمام خون نهایی پاپی به انجام می‌رسد. آن پیام، همان پیام فرشته سوم است که در هنگام قانون یکشنبه قریب‌الوقوع به فریادی بلند اوج می‌گیرد.

«هیچ‌کس محکوم نمی‌شود مگر آن‌که نور را یافته و الزام فرمان چهارم را دریافت کرده باشد. اما وقتی فرمانی صادر شود که سبت جعلی را به اجرا بگذارد و فریاد بلند «فرشته سوم» مردم را از پرستش وحش و صورت او برحذر دارد، مرز میان باطل و حق به روشنی ترسیم خواهد شد. آنگاه کسانی که همچنان به تخطی ادامه دهند، نشان وحش را دریافت خواهند کرد.» نشانه‌های زمان، ۸ نوامبر ۱۸۹۹.

«اخباری از مشرق و شمال» که دستگاه پاپی را به خشم می‌آورد، در هنگام قانون یکشنبه به فریادی بلند اوج می‌گیرد، و همان پیام، پیام باران پسین است که در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ آغاز شد. عبارت «صدای بلند» اصطلاحی پیش‌گویانه است که نمایانگر قدرتی فزاینده است.

حقیقت این زمان، پیام فرشته‌ی سوم، باید با صدای بلند اعلام شود، یعنی با قدرتی فزاینده، هرچه به آزمون بزرگ نهایی نزدیک‌تر می‌شویم. The 1888 Materials, 1710.

«اخبار» آیهٔ چهل و چهار همان پیام باران آخر است، درست پیش از بسته شدن دورهٔ آزمایش بشر، هنگامی که میکائیل برمی‌خیزد. این همان پیام باران آخر است که در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ رسید، اما با مهر شدن صد و چهل و چهار هزار، و سپس افاضه بی‌حد و حصر روح‌القدس، اوج می‌گیرد و به فریاد بلند، یا صدای بلند، تبدیل می‌شود. این همان پیام باران آخر است که دورهٔ مهر شدن صد و چهل و چهار هزار را مشخص کرد.

این همان پیام باران پسین است که با پیامی با عنوان «صلح و امنیت»، که ادونتیسیم لائودیکی از هنگام رسیدن «اللاغ» تا رسیدن «شیر» ارائه می‌کند، جعل شده است. دورهٔ میان ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ تا قانون قریب‌الوقوع یکشنبه، نمایانگر بستر مرگ معنوی ادونتیسیم لائودیکی است، و آنان که پس از داوری خانه خدا (اورشلیم) داوری می‌شوند، در همان گور می‌میرند. بستر مرگ ادونتیسیم لائودیکی میان «اللاغ» و «شیر» است، و پیامی که رد می‌شود و به مرگشان می‌انجامد همان «اخبار» از «شرق» (نمادی از اسلام) و شمال (نمادی از پاپیت) است. این همان پیام است، یعنی پیام فرشته سوم.

شش آیهٔ پایانی فصل یازدهم کتاب دانیال که در سال ۱۹۸۹، در «زمان پایان»، مهرشان گشوده شد، پیام باران دیر هنگام است؛ پیامی که در زمانی اعلام می‌شود که در همان حال پیام کاذب باران دیر هنگام «سلامتی و امنیت» نیز اعلام می‌گردد. آزمون باران دیر هنگام نخست خانه خدا را می‌آزماید، زیرا داوری از همان‌جا آغاز می‌شود، و سپس با گله دیگر که بیرون از خانه خداست روبه‌رو می‌شود. از این رو، فهم «دروغی» که در نسل سوم به ادونتیسیم لائودیکیه‌ای راه یافت، ضروری است؛ زیرا همان‌گاه که خدا روح‌القدس خود را بر کسانی که ایشان را مهر می‌کند فرو می‌ریزد، هم‌زمان بر کسانی که محبت حقیقت را نمی‌پذیرند، گمراهی شدیدی فرو می‌ریزد.

در جریان جنجال یک دهه و نیم نخست قرن بیستم بر سر «روزانه»، یکی از کسانی که از موضع صحیح پیروان میلر - مینی بر اینکه «روزانه» نماد بت‌پرستی است - دفاع کرد، اف. سی. گیلبرت بود. گیلبرت که از یهودیت به دین دیگری گرویده بود، عبری را کاملاً روان می‌خواند و سخن می‌گفت. او بر پایه درک خود از زبان عبری، از موضع پیشگامان در کتاب دانیال دفاع کرد. در سال ۱۹۱۰، همان سالی که خواهر وایت دست‌نوشته‌ای نوشت که قرار بود برای دهه‌ها مدفون بماند و در آن تصریح شده بود که دیدگاه دنیلز و پرسکات درباره «روزانه» از فرشتگان شیطان سرچشمه گرفته بود، گیلبرت درباره مسئله «روزانه» دیداری شخصی با خواهر وایت داشت.

ما می‌دانیم که او مصاحبه‌ای داشت، زیرا او بلافاصله (روز بعد) خلاصه‌ای از مصاحبه‌ای را که با خواهر وایت داشت، نوشت. در سال ۱۹۳۱، ای. جی. دنیلز ادعا کرد که در همان سال—۱۹۱۰— درباره موضوع «daily» «daily» با خواهر وایت مصاحبه‌ای داشته است. دنیلز ادعا کرد که خواهر وایت هیچ نتیجه‌ای جز این برایش باقی نگذاشت که «daily» «daily» نمادی از خدمت مسیح در مقدسگاه است. اما ادعای دنیلز درباره آن مصاحبه، نه تنها یک «دروغ» بود، بلکه «دروغ» مربوط به پیشگویی است که گمراهی شدید پدید می‌آورد.

برای کسانی که ممکن است به نمودارهای ۱۸۴۳ و ۱۸۵۰ دسترسی نداشته باشند، دانستن این نکته مهم است که وقتی نمودار ۱۸۴۳ در سال ۱۸۴۲ منتشر شد، میلریت‌ها هنوز باور داشتند که قدسی که قرار بود در تحقق نبوت دوهزار و سیصد ساله تطهیر شود، زمین است. هنگامی که آن‌ها نمودار ۱۸۵۰ را منتشر کردند، دیگر می‌دانستند که قدسی که باید تطهیر شود، قدس آسمانی است. به همین دلیل، نمودار ۱۸۴۳ هیچ تصویری از قدس خدا ندارد، اما نمودار ۱۸۵۰ تصویری از قدس خدا دارد. این موضوع مهم است، زیرا دنیلز ادعا کرد که در مصاحبه‌اش با خواهر وایت، نمودار ۱۸۴۳ را به او نشان داده و به قدس روی نمودار اشاره کرده است. این ناممکن بود، زیرا روی نمودار ۱۸۴۳ هیچ قدسی وجود ندارد. ادعای او مبنی بر انجام آن مصاحبه «دروغ» بود.

وقتی در سال ۲۰۰۹ مشغول بررسی این تاریخچه بودم و متوجه شدم که مردان هر دو سوی این موضوع ادعا کرده‌اند که درباره «daily» «daily» با خواهر وایت مصاحبه‌ای داشته‌اند، به Ellen White Estate ایمیلی زدم و پرسیدم آیا به دفتر ثبت مصاحبه‌های خواهر وایت در سال ۱۹۱۰ دسترسی دارند. پاسخ دادند که هنوز آن دفتر ثبت را دارند. آنچه در ادامه می‌آید ایمیل من و پاسخ Ellen White Estate است.

دوشنبه، ۱۹ ژانویه ۲۰۰۹

به هر کس که مربوط می‌شود:

شنیده‌ام دفتری وجود دارد که ثبت می‌کرد چه کسانی با خواهر وایت ملاقات داشته‌اند و موضوع آن ملاقات‌ها چه بوده است. می‌کوشم تأیید یا نفی کنم که آیا A. G. Daniells در سال ۱۹۱۰ درباره موضوع «daily» با خواهر وایت ملاقاتی داشته است یا نه. می‌دانم شهادت تاریخی‌ای وجود دارد که آن ملاقات انجام شده است، اما می‌خواهم بدانم آیا در یک دفتر ثبت رسمی، رکوردی وجود دارد که واقعاً این را ثبت کرده باشد یا نه. در عین حال، به من گفته‌اند که F. C. Gilbert نیز در سال ۱۹۱۰ درباره موضوع «daily» با خواهر وایت ملاقاتی داشته است، و مایل‌م بدانم آیا این موضوع می‌تواند با دفتری که در آن دوره توسط کارکنان ایشان نگهداری می‌شد تأیید شود یا نه. شاید اصلاً چنین دفتری وجود نداشته، یا شاید اگر هم بوده شما آن اطلاعات را منتشر نمی‌کنید، یا شاید حتی اگر وجود هم داشته باشد بررسی آن برای شما میسر نباشد. به هر حال خواستم بپرسم. از هر کمکی که بتوانید ارائه کنید بسیار سپاسگزار خواهم بود.

جف عزیز،

از ایمیل شما سپاسگزارم. ما گزارشی نسبتاً کامل از برنامه سفر الن وایت داریم که بر پایه نامه‌ها، یادداشت‌های روزانه و قرارهای منتشرشده اوست، اما چیزی به نام «دفتر ثبت» به معنای دقیق کلمه نداریم.

بی‌تردید شما درباره دیدار A. G. Daniells با Ellen White در جلد ۶ EGW Biography، Elmshaven Years صص. ۲۵۶ و ۲۵۷ خوانده‌اید. ما هیچ سند مستقلی از این مصاحبه نیافته‌ایم. ما نامه‌ای از Elder Gilbert به تاریخ ۱ ژوئن ۱۹۱۰ داریم که نشان می‌دهد قصد داشته در ۶ تا ۹ ژوئن در St. Helena (جایی که Ellen White زندگی می‌کرد) باشد. این تمام مستندات پشتیبان موجودی است که من از آن آگاه هستم.

خدا برکتان دهد - تیم پوآریه، معاون مدیر، بنیاد الن جی. وایت

هیچ سند مستقلی وجود ندارد که نشان دهد Daniells هرگز درباره موضوع «daily» «daily» مصاحبه‌ای داشته است، اما نامه‌ای از سوی Gilbert موجود است که نشان می‌دهد قصد داشته از ششم تا نهم ژوئن ۱۹۱۰ در خانه او باشد.

در زندگی‌نامه خواهر وایت که بنیاد الن وایت به آن استناد می‌کند، نوه‌اش در بخشی که به مسئله مصاحبه دانیلز می‌پردازد، ادعای دانیلز را درباره مصاحبه ساختگی سال ۱۹۱۰ ثبت کرده است:

در مقطعی، کمی بعد در جریان گفتگوها، کشیش دنیلز، همراه با و. سی. وایت و سی. سی. کریسلر، که مشتاق بودند از خود الن وایت دقیقاً دریابند که معنای اظهارنظر او در کتاب نوشته‌های نخستین چه بوده است، نزد او رفتند و موضوع را با وی در میان گذاشتند. دنیلز کتاب نوشته‌های نخستین و نمودار ۱۸۴۳ را با خود برد. او کنار الن وایت نشست و پی‌درپی از او پرسش کرد. گزارش او از این گفت‌وگو توسط و. سی. وایت تأیید شد:

'نخست، بیانیه یادشده در «نوشته‌های نخستین» را برای خواهر وایت خواندم. سپس نمودار نیوتی خودمان را که خادمان ما در تبیین نبوت‌های دانیال و مکاشفه به کار می‌برند، پیش روی او گذاشتم. توجه او را به تصویر قدس‌گاه و نیز به دوره دوهزار و سیصد ساله، همان‌گونه که در نمودار نمایش داده شده بودند، جلب کردم.

'سپس پرسیدم که آیا می‌تواند به یاد بیاورد آنچه درباره این موضوع به او نشان داده شده بود.

'تا آنجا که پاسخ او را به یاد دارم، او سخنش را با توضیح این‌که چگونه برخی از رهبرانی که در جنبش ۱۸۴۴ حضور داشتند کوشیدند برای پایان دوره ۲۳۰۰ ساله تاریخ‌های تازه‌ای بیابند، آغاز کرد. هدف از این تلاش تعیین تاریخ‌های تازه‌ای برای آمدن خداوند بود. این امر در میان کسانی که در جنبش آدونت بودند موجب سردرگمی می‌شد.

"در این آشفتگی، به گفته او، خداوند به او آشکار کرد که دیدگاهی که درباره تاریخ‌ها پذیرفته و بیان شده بود درست بود، و اینکه هرگز نباید بار دیگر تعیین وقت شود و نه پیام تعیین وقت دیگری."

«سپس از او خواستم بگوید چه چیزی درباره بقیه «روزانه» — شاهزاده، لشکر، برداشته شدن «روزانه»، و به زیر افکندن مقدس‌گاه — بر او آشکار شده بود.»

'او پاسخ داد که این جنبه‌ها در رؤیا همچون بخش زمانی بر او مکشوف نشده بودند. او هدایت نمی‌شد که به توضیح آن نکات پیشگویی بپردازد.

آن مصاحبه تأثیر عمیقی بر ذهنم گذاشت. بی‌هیچ تردیدی او آزادانه، به‌روشنی و به تفصیل درباره دوره ۲۳۰۰ ساله سخن گفت، اما درباره بخش دیگر آن پیشگویی سکوت اختیار کرد.

«تنها نتیجه‌ای که می‌توانستم از توضیح بی‌پرده او درباره زمان و سکوتش در مورد برداشته شدن «روزانه» و به زیر افکندن مقدس‌گاه بگیرم، این بود که رؤیایی که به او داده شده بود مربوط به زمان بود، و این که او درباره بخش‌های دیگر پیشگویی هیچ توضیحی دریافت نکرد. - DF 201b، بیانیه ۲۵، AGD، سپتامبر ۱۹۳۱.» آرتور وایت، الن جی. وایت، جلد ۶، ۲۵۷.

دنیلز ادعا کرد که نمودار ۱۸۴۳ را به او نشان داده و از او درباره قدسی که در آن نمودار نشان داده نشده است پرسیده است. او مدعی شد که همچنین کتاب Early Writings را برد و او را با سیلی از پرسش‌ها درباره این که وقتی به‌روشنی برداشت پیشگامان از «daily» daily را تأیید کرد و اعلام کرد که آن نمودار به دست خداوند هدایت شده است، منظورش چه بوده، روبه‌رو ساخت. پسر الن وایت، که پدر آرتور ال. وایت بود. همان زندگی‌نامه‌نویسی که مرور کلی‌ای بر این رویداد ادعایی نوشت. دیدگاه شیطان‌ی دنیلز و پرسکات درباره «daily» daily را پذیرفته بود و به ادعای دنیلز درباره آنچه در مصاحبه شنیده بود گواهی داد. آن‌ها به‌سادگی در داستان ساختگی‌شان دقت به خرج ندادند، زیرا نمودار ۱۸۴۳ قدس را نشان نمی‌دهد که دنیلز بتواند به آن اشاره کرده باشد.

دروغ دیگری که در مصاحبه مطرح شده، این ادعاست که بخشی از «نوشته‌های اولیه» هشدار علی‌ه «تعیین زمان» بوده است. بخشی که گفته می‌شود دنیلز درباره‌اش پرسیده، به شرح زیر است:

من دیده‌ام که نمودار ۱۸۴۳ به دست خداوند هدایت شده بود و نباید تغییر داده می‌شد؛ ارقام همان‌گونه بودند که او می‌خواست؛ دست او بر آن قرار داشت و خطایی را در برخی از ارقام پنهان کرده بود، به‌گونه‌ای که هیچ‌کس نمی‌توانست آن را ببیند تا وقتی که دست او برداشته شد.

سپس دیدم که در ارتباط با «روزانه» (دانیال ۸:۱۲) واژه «قربانی» به‌وسیله حکمت انسانی افزوده شده و به متن تعلق ندارد، و اینکه خداوند دیدگاه درست آن را به کسانی داد که ندای ساعت داوری را اعلام کردند. وقتی اتحاد برقرار بود، پیش از ۱۸۴۴، تقریباً همه در دیدگاه درست «روزانه» متحد بودند؛ اما در آشفتگی پس از ۱۸۴۴، دیدگاه‌های دیگری پذیرفته شده‌اند و تاریکی و سردرگمی در پی آمده‌اند. زمان از ۱۸۴۴ به بعد آزمون نبوده است، و هرگز دوباره آزمون نخواهد بود. نوشته‌های اولیه، ۷۴، ۷۵.

ویلی سی. وایت، پسر خواهر وایت، دیدگاه نادرست «daily» daily را پذیرفته بود و پسرش آرتور کوشید با تلاش برای القای اینکه هشدار موجود در بخشی از «Writings» Writings صرفاً و منحصرأ هشدار علی‌ه تعیین زمان بود، «دروغ» مربوط به مصاحبه‌ای را که هرگز رخ نداد تداوم بخشد. آن استدلال در دهه ۱۹۳۰ ابداع شد و به بخش اصلی آن «دروغ» تبدیل شد.

در مقاله بعدی به آن استدلال خواهیم پرداخت.

بیست‌وسوم سپتامبر، خداوند به من نشان داد که برای بار دوم دست خود را دراز کرده است تا بازمندگان قوم خویش را بازآورد، و اینکه در این زمان گردآوری باید کوشش‌ها را دوچندان کرد. در زمان پراکندگی، اسرائیل ضربه خورد و پاره‌پاره شد؛ اما اکنون در زمان گردآوری، خدا قوم خود را شفا خواهد داد و زخم‌هایشان را خواهد بست. در دوران پراکندگی، کوشش‌هایی که برای گسترش حقیقت می‌شد اثر چندانی نداشت و کم یا هیچ ثمری به بار می‌آورد؛ اما در دوران گردآوری، هنگامی که خدا دست به جمع کردن قوم خود زده است، تلاش‌ها برای انتشار حقیقت به مقصود خود خواهد رسید. همه باید در این کار یکدل و با شور و جدیت باشند. دیدم که مایه شرم است اگر کسی برای نمونه‌هایی که اکنون در دوران گردآوری باید راه ما را تعیین کند به دوران پراکندگی رجوع کند؛ زیرا اگر خدا اکنون برای ما بیش از آنچه آن زمان کرد انجام ندهد، اسرائیل هرگز

گردآوری نخواهد شد. انتشار حقیقت در یک نشریه همان قدر ضروری است که موعظه کردن آن.

خداوند به من نشان داد که نمودار ۱۸۴۳ به دست او هدایت شده بود و هیچ بخشی از آن نباید تغییر یابد؛ اعداد همان‌گونه بودند که او می‌خواست. دست او بر آن بود و خطایی را در برخی از اعداد پنهان کرده بود، به‌گونه‌ای که هیچ‌کس نمی‌توانست آن را ببیند تا زمانی که دستش برداشته شد.

«سپس دیدم که در ارتباط با «دائمی»، واژه «قربانی» به واسطه خرد انسانی افزوده شده و به متن تعلق ندارد؛ و اینکه خداوند دیدگاه درست آن را به کسانی عطا کرد که فریاد ساعت دآوری را سر دادند. زمانی که اتحاد وجود داشت، پیش از ۱۸۴۴، تقریباً همه درباره دیدگاه درست «دائمی» هم‌نظر بودند؛ اما از ۱۸۴۴ به بعد، در میان آشفتگی، دیدگاه‌های دیگری پذیرفته شده و تاریکی و سردرگمی در پی آمده است.» ریویو و هرالد، ۱ نوامبر ۱۸۵۰.